

annál zsufooltabb, de ahol politikai, társadalmi és tudományos vitatkozások helyett a legtrágárabb beszédek, kifejezések hangzanak, röpködnek a falak közt. Ahol érvek helyett a kártyát, a dominót vagdalják egymás fejéhez azok a tagok, akik a vezetőség jóvoltából *bárcarendszer alapján* részesedhetnek abban szerencsében, hogy ott tartozkodhatnak. Mert *bárcarendszer* járja. Nem a tagsági jogosultság a fontos, hanem az a körülmény, hogy valahogy be ne jusson közéjük olyan jobb izlésű ember, aki megbotránkozhatna az ott tapasztaltakon.

Mint valami titkos opiumbarlang szentélyében úgy van ellenőrzés alá vetve ott is a látogató. A kapun még valahogy bejutsz, nem ellenőriznek (hadd keressen a házmester 20 fillért), de már a helyiség ajtajában szemügyre vesznek az ellenőrök. Bent a teremben aztán kezdődik a vizsga, közzéjük való vagy-e, vagy nem. Titkos ellenőrök futkosnak, egymásba szaladnak, majd összebujnak, sügdosnak, aztán valamelyik elszalad egy mellekszóba, ott valószínűleg valami főmúfti székelt, aki ítéletet mond, mert a következő történik. Vagy elfogadnak mint vendéget és kiszolgálnak, részt vehetsz az éjjeli tivornyán, vagy pedig melléd somfordal egy ellenőr, bemutatkozik, hogy ő választmányi tag, ezen az éjjelen soros ügyelet és félve remegő hangon tudatja veled, hogy tiszteled kell, mert a vezetőség nem tartja illetetted kívánatosnak. De ha ott maradhatsz, akkor gyöngyörrel szivhat magadba azt a bor, sör, pálinkagözzel telített levegőt, amit eléggé megszoktál ugyanis munkakörödben. Szemeidet kéjjel legeltesdheted körül azokon a nyárias csoportokon, akik ott az asztalokat körülülik, és szíved feldoboghat a lelkesedéstől, amikor látod, hogy egyik másik fölgrúg és a vita hevében oda vágja a másik szemé közé a kártyát vagy a dominó követet.

De vigasztalóva szemlélődsz tovább. Hiszen ezek csak tagok, ilyesmik máshol is előfordul. Egy kis szobában szintén zaj van. Itt bizonyára serény munka folyik, talán a vezetőség tanácskozik valami nagyobbszabásu mozgalom fölött. Úgy is van. — Itt nagyobbszabásu — *hazárdjáték folyik.*

Csak másnap tudjuk meg, hogy ezen az éjjelen *Weisz D. Dani* a közvetítő saját bevallása szerint 300 koronát harcsolt össze.

Szerényen, egy falmelletti kis asztalnál megpillantod a *titkár* magával. Eppen eldobják a kártyát. A partner behuza a tétet, két darab 10 koronást. Ebből egyik a *Titkáré* volt. A *Titkár* harcra bújásra egy ideig mozog, majd csendesen föl kel, zsebébe nyúl, kulcsot vesz elő, bemegy az

irodába, kinyitja a kis kazetát, pénzt vesz magához és folyik a játék tovább. Nem érdekelt bennünket, hogy milyen szerencsével: a *pénztáros és az ellenőrök hivatása megállapítani, nyert-e az egyleti kassza vagy vesztett.*

NAPPALI KÉP.

Választmányi ülés. A pénztáros beszámol az egylet egyhavi bevételéről.

Tagsági díjakban befolyt 300 kor. Játék-pénzből 1000 kor.

Jelenti azonban, hogy ezt az 1000 kor. játékjövédelmet kevesnek tartja. A körhelyiségnek többet kell jövédelméne, javasolja, hogy a bérlo jobban szoríttassék meg, fedezzen minden kiadást, ami a körhelyiség fentartásával jár.

A választmány ezt elfogadja. Az elnök maga elé citalja a bérlot, értésére adja a választmányi határozatot. A bérlo hivatozik szerződésére, amelyet míg az le nem jár, a vezetőség meg nem változtathat. Hivatozik arra, hogy ő ezeket ölt bele a bérletbe addig, míg az csak nappal volt nyitva és örökre üres volt. Most, ha keres, csak a pénzt hozza vissza.

Ez a bérlo: *Müller Miska* szaktárs. Régi harcosa a pincér mozgalmaknak, mindig ott volt, ahol elől kellett lenni. Különösen pedig rendíthetetlen hivatott mindig a mostani vezetőségnek, *elnöknek, pénztárosnak, titkárnak.* Az elnökert mindent megtett. Kiturt állásból (mint közvetítő) embereket (Népopperaból, Angyalból), hogy az elnöknek fopincéri állást juttasson. Ma beteg, öszeroskadott ember, kinek halálból, jutalmul is odaajándékozhatták volna a bérletet, mert mint pincér, dolgozni már nem tud.

Ehelyett az elnök ur kijelenti neki, hogyha alá nem veti magát az új feltételeknek, azaz, ha nem hagyja magát megszarolni, akkor elmehet.

És megkezdődött az eljárás.

Miután *Müller* ragasztott szerződéséhez, a *vezetőség bírósági kilakoltatást kért.* A bíróság ugyan nem adott helyt keresetüknek, *Müllert* meghagyta jogaiban, de azért ne higgyük, hogy lesz maradása.

Nem lesz. Mert ez az Egyesület abból él, amit a körhelyiség jövédelméz. Ez csak a címében egylet, valójában pedig egy olyan vállalat, melyet bemutatni sem lehet kellőképp, hiszen mindent a papír sem bír meg.

Egyelőre hát legyen ennyi elég,

Margó.

Hű bajtárs a legjobb testvér!

Le a közömbös huligánokkal!

A pesti vendég megverte a pincéreket.

Lapunk legutóbbi számában *A borralvaló, a művelt magyar társadalom s mi pincérek* címen értekezünk a mi helyzetünkről azon brutalitásokról, amiket a boralvóló révén nekünk pincéreknak a közönségtől el kell tőrünk. Többek között ezt írjuk:

„*A legjámorabb háziállat is, aki otthon a cseledjénnek kezett csókol, mielőtt egy pohár vizet kér, kávéháiban, vendéglőben úgy viselkedik, mint egy vad kózik, aki a vutki mómortól sohasem alussza ki.*”

És mintegy igazolásul, hogy a valót és az igazat írjuk, hogy nem nagytítottunk, egy cseppet sem: a *Palermo* kávéházban, amely az *Andrássy-uton* van és nem a *Bérkocsis-utuban*, ahova a főváros úgynevezett művelt közönsége jár, történik a következő eset:

Éjszaka, félegy óraker, kevéssel a záróra előtt az *Andrássy-uti Palermo-kávéházba* betért *Kiss Aladár* temetkezési vállalkozó, akinek az *Andrássy-ut* 42. számu házában van a jó és szomorú forgalmu üzlete. Kávét rendelt a pincérnél, de mert nyomban nem szolgálhatták ki, dühösen szidalmazni kezdte a pincéreket. Olyan sértő szavakat mondott rajuk, hogy az egyik pincér nem tudta túrtörtetni magát és kezét emelt a haragos vendégre.

— *Pofon vágom, ha rögtön el nem hallgat,* hogy meri a tisztességes pincérembert szidalmazni.

A pincér ezt a terrazon sok járólék fölehallatara mondotta, de az utolsó szavaknál egy jajszóval összeesett: a vendég a fejéhez vágott egy *sűrösüveget*. Az üveg darabokra tört a pincér fején és súlyos sebet ejtett rajta. Egy nagyobb üvegcserep a terrazon álló fizetőpincért találta el, aki szinten a fején sebesült meg. Nagy botrány támadt erre a *Palermóban*, a pincéreket a vendégek alig tudták lefogni, hogy el ne bánjanak a veredő temetkezési vállalkozóval, azután jöttek a mentők, akik a sok sebből vérző *Kórcs* *Bela* pincért és *Körös* *Sándor* fizetőpincért apolás alá vették. *Kis Aladár* egy rendőr bekiérszte a kerületi kapitányságra, ahonnan igazolás után elbocsátották, de az eljárást folytatják ellene.

„A Nap“ és a pincérek.

Nemcsak a nehéz megélhetési viszonyok, hanem a háboru után bekövetkező még rosszabb állapotok aggasszák szakértársaink legnagyobb részét. És aggodalmaiknak úgy adnak kifejezést, hogy az újsághoz fordulnak segítségért. Ez ugyan vajmi keveset ér, a mostani világszen-

zaciók közepette alig veszi észre valaki és mégis halásnak kell lenniük az „A Nap” azon szívességével szemben, hogy helyt adott az alábbi két panaszos levélnek, a melyek fényesen dokumentálják „Az UJKOR” által képviselt mozgalom szükségességét.

Ime azon két levél, amelyek az „A NAP” július 11. és 12-iki számaiban megjelentek.

— **A pincérek sorsa.** (Levél A Naphoz) Tisztelt szerkesztő ur! Csak A Naphoz tudunk bizalommal fordulni nagy kérésünkkel. Olvassuk becses lapjában a rólunk megjelenő cikkeket. Hadd szóljunk mi is a dologhoz. Amióta háboru van, mindenféle foglalkozásuaknak főlemelték a fizetését, csak nekünk nem, mindenki kap segélyt, drágasági pótlékok, csak mi nem. Nem követeljük, csak a publikum szivére vagyunk utalva, mert csak a közönség változtathat a pincérek helyzetén. Panaszainkról, szenvedéseinkről, munkánk kellő meg nem becsléséről sokat irhatnánk. Nem kapunk oloscban semmit, a fizetés a kereset a régi a mai szükségülethez képest négyszer annyi kellene. Egy ing mosása a háboru előtt 24 fillér volt most 70—75 fillér. Gallérral, mandzsettával is így vagyunk. Ötszáz percentes áremelésék mellett hogyan tartsa el a pincér a családját? Kérjük a tekintetes szerkesztőséget, segítsen rajtunk soraink közlésevel. Előre is halás köszönettel és tisztelettel. Sok budapesti pincér.

— **A pincérek.** (Levél A Naphoz.) Tisztelt szerkesztő ur! Olvastam becses lapjában a pincérekéről szóló cikket. A Nap már sok üdvös dolgot vitt ki, sikerülne talán ezt az eszmét megvalósítani. Azt ajánlom, hogy hozzák be a revir-rendszert, vagyis a kiszolgáló pincér számoljon is el a vendéggel. Amivel jól jár a vendég is, mert egy emberrel kevesebbnek kell adni borralatát és jól jár a pincér is, mert így néhány garassal többet kap. Ez a rendszer Bécsben és külföldön mindenütt évek óta fennáll, s itt is bizonyára beválna. Egy-két üzletben különben Budapesten is kipróbálták. A vendéglős urak a nőket, mint ital-kiszolgálókat osszák be, de adjanak nekik több hetibért. Ha pedig a pincér rendes fizetést és ellátást kap, ami különösen a családokra nézve már legfőbb ideje, hogy meglegyen, higgye el szerkesztő, lesz elég pincér is. Sz. D.-né, egy pincér felesége.

HIREK

A pincérek találkozó helye Csukovits István v. főpincér vendéglője, VII., Erzsébet-körút 8. sz. A szakmabelieknek legmegszokottabb helye, ahol a kitűnő és olcsó ebéd és vacsorateríték a legmesszebbmenő igényeket is kielégíti.

Besugók háboruja volt az *Emkében*. Az ott dolgozó szaktársaink között néhány úgy akart érdemeket szerezni, hogy egymásra folyton árulkodtak. Ennek a vége az lett, hogy közöttük valóságos palatoforradalom tört ki és eredménye többeknek a kilépése lett. A sajnálatos vizslyakodásról nekünk sokat elmondtak, de mi azt itt nem pertraktáljuk, mert nem avatkozunk bele ilyen személyi ügyekbe. Csak annyit jegyünk meg, hogy az *Emke* tulajdonosa azért a nagy haszonért, amit zsebre vág, több személyes fáradságot is vehetne magának az üzlete vezetésére és akkor kevesebb hajcsárra, meg spiclire volna szüksége abban a kis kalickában.

Németségben nincs pincérbírány. A németországi pincérek és vendéglői alkalmazottak bírói munkájának megszűnését beadványt intézett a rendőrhatalóságokhoz és azt panaszolja, hogy női pincérek alkalmazásával sok férfimunka marad kenyer nélkül. A beadvány kimutatja, hogy május hónapban Berlinben 4711 állaskereső pincérel szemben csak 4184 üres állás volt, úgy hogy 527 pincér munkanélkül maradt. A pincérek arra kéri tehát a hatóságokat, hogy csak ott engedjék meg a nők alkalmazását, ahol valóban hiány van férfi munkásban.

A bevallott zugügynökösködés. Weisz D. Daniél zugügynökösködéséről az egyesület szemlével homlokegyenest ellenkező üzemlelő lapunk legutóbbi számában is foglalkoztunk. Erre Weisz Dani a *Szövet-ségben* bevallotta az ellene emelt vádatok, kijelenti, hogy a *Népopera* kávéházban tényleg felvette a napi 5 koronákat. Egy kissé exkuzálja magát, ijesztetőzni szeretne a bírósággal, mert hogy ő *Andor* Lajos nevű pincért nem is ismer. Mi eszebe juttattuk, hogy arról az *Andor* Lajosról van szó, kit még a *Minvérva* mint amolyan zugügynök közvetített el. Azt állítani, hogy *Andor* nem ismeri, vakmerőség, mert *Andor* éppen azóta nem tagja az egyesületnek, mert vele együtt száz és száz más szaktárs, amióta Weisz D. Dani által szerencsés lett közvetítés alá kerülni. Weisz D. Dani a vezetőséggel takarózik, hogy ő csak annak tartozik felelősséggel. Hát azt elismerjük, hogy a takaró neki jó fedezet lehet, de azért kevésbé büns, mert a vezetőségnek nincs joga zugügynökösködéshez engedélyt adni. Azután nem is a vezetőségre bizzuk ennek erkölcs. elbiralását, mert a mai vezetőség ehhez nem méltó.

Ítélet a felirónó perében. Ismeretes *Hertzka* Lajosné, a Palace-szálloda volt főlirónójának becsületbeli pere mit Erdélyi Mihály, a szálloda üzletvezetője ellen indított. A felirónó, ki nyomoruságos fizetéséből is tisztességesen élt, nem reagált Erdélyi ur szemtelenségeire. De mert Er-

délyi urnak Hertzkané így nem felelt meg, egy szép napon kiadta az útját, s csupa boszúboldi járandóságát sem fizette ki. Hertzkanének azonban több esze volt, mintsem annyiba hagyta volna a dolgot. Fogta magát és beperelte Erdélyit. A kir. törvényeszek *Erdélyit* 1000 (ezer) koronára vagy ötven nap elzárásra és az összes költségek megtérítésére ítélték.

Mi van a pártadóval? Egy esetben már irunk arról, hogy szakegyesületünk vezetősége az összedetett pártadót nem juttatta el rendeltetési helyére. Akkor irásunk nyomán fizettek valami jelentékegyebbe összeget egy esetben, azóta azonban azt lehet észrevenni, hogy ettől is elment a kedvük, mert már a legutóbbi kimutatás szerint csak 6 kor.-t fizettek be, holott jól tudjuk, hogy sokkal többnek kellene lenni. Vajon mi van vele? Kérdezzük.

Palinko István nem vonult be. Pedig hire járt, hogy sürgönyileg be lett a katonasághoz hívva. A napokban arról értesültünk, hogy Kolozsváron van a New-York szállodában.

Az Ujkor lapbizottsága kimondotta, hogy értekezletet a nyári szezon alatt nem tart, szeptember 15-ikére azon újra összehívja.

A kiadóhivatal kéri a következő szaktársakat, hogy lakáscímeiket újból jelentsek be: Schütz István, Pasits Sándor, Deutsch Sándor, Fazekas István. Reich Nándor és Fonód János.

Figyelmeztetés. Figyelmeztetjük *Bodor* Pált, hogy a vele való összeköttetésünk megszűnése alkalmából főmarradt differenciát egyenlitsse ki.

A kiadóhivatal köszöni a megújított előfizetéseket. *Nánán* főpincért (Pozsonyból) üdvözlölk.

Az Ujkor bizalmi férfiai felkérjük, hogy az üzletben történő sérelmes eseteket azonnal jelentsek be a szerkesztőségben.

Akiknek előfizetése lejárt, azokat kérjük, hogy előfizetésüket minél előbb ujjtsak meg.

Az Ujkor ügyésze dr. Rákos József. **Andor** Lajos értesíti ismerőseit, barátait, hogy testvére *Adolf*, az Aréna-ut 130. szám alatt létező hadikórházban meghalt.

Minden előfizető küzdő harcosa közérdekünk előremozdításának.

Laptulajdonos: GREGORITS ISTVAN.

Szerkesztő: Palinko István.

Az Orsz. Egyesület ellenzégi pártjának hivatalos lapja.

Kiadja az ellenzégi párt.

Berkovits Károly

hektograph, éttermi, kávéházi
és cukrászdai cikkek raktára

Budapest, VII., Sip-utca 5. sz.

☉ TELEFON: 106—07. ☉

TÖRLEY



NAGY IGNÁC

pincéfelszerelési cikkek szaküzlete
Budapest, VII., Károly-körút 9.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű
pincéfelszerelési cikkekben, ú. m. borszivattyúk,
szűrőgépek, hordószőlők, pasteurizáló ke-
szülékek, palackok, parafadugók, cimkek-
ben stb. Kiváló készítmény!

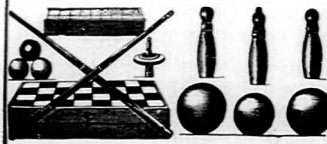


PAITZ (BEITZ) JÁNOS

műesztérgályos, dáko, tekeasztal
és elefántcsont-tekegolyó-gyár
BUDAPEST, VII., Akácfa-utca 55.
TELEFON 81—30.

Raktáron tartok teljes kávéházi- és vendéglői-
berendezéseket, új és használt állapotban.

Elvállalok biliárd asztalok behuzását helyben és
vidéken. raktáron tartok I-ső rendű biliárd posztót
ugyszinten veszek kávéházi- és vendéglői-beren-
dezéseket a legmagasabb árban.



Gróf Esterházy Ferenc

uradalmi pezsgőgyára. *Ta a*

ERŐDÖLŐMÁS...
A. DOMAS...
BILIKOM...
VON NATURE...

Vezérképviselő: **Grosz Bernát, V. ker.**
Rudolf-rakpart 8. sz.

MATTONI FELE GIESSHÜBLER

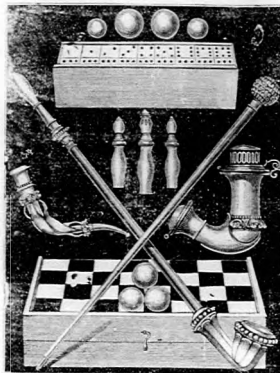
SAVANYÚVIZ.

MATTONI HENRIK Budapest, Teréz-körút 38

Legjobb asztali és
üdítő ital. — Kitűnő
hatásnak bizonyult
köhögéssel, gegeba-
joknál, gyomor- és
hólyaghurtnál. —
MATTONI HENRIK
Karlsbad - Budapest.

NOVÁGH KÁROLY

Alapít-
tatott
1867



TELEFON
2-8

MŰ- ÉS DISZMŰ BUDAPEST IV., Egyetem-u. 3.
ESZTERGÁLYOS (a Tarkarepöntánál szemben)

Ajánlja gazdagon berendezett raktárát tájkék- és borostyánkő dohányszerekből, továbbá nagy választékát elefántcsont-tekegolyókból, kávéházi felszerelésekből, ügymint Lignum Sanctumgolyók és bábuikból, setabotok stb.-ből a lehető legolcsóbb árak mellett Javitások a legolcsóbb árszámítás mellett elfogadtnak.

Kit pártoljunk? Szaktársak!

Ahol csak lehet, a borhoz
vagy a pezsgőhöz mindenkor

Krondorfi savanyúvizet
szolgálunk fel. *****



Kézi
munka!!

Árjegyzék
ingyen.

Ha jó és olcsó cipőt akartok
vásárolni, úgy menetek el
Mojzsikhoz
Király-utca 46. szám alatt.

KARPF KÁROLY

tekeasztal szerelő és áthuzó
Tekeasztal áthuzásokat vidé-
ken is elvállal.

BUDAPEST, VII., Örömvölgy-utca 1.
Telefon József 45—83.

LITTKÉ



Pincérek figyelmébe ajánljuk HERMANN GYULA férfi szabót,

ki már 23 éve csakis a pincérek
szabója, készítői ruhákat, mér-
ték utáni megrendelést. Minden-
féle üzleti ruhák kölcsönbe
kaphatók!

VII., Erzsébet-körút 12. (Félemelet)

Csak a szaklapunkban hirdető cégek árúit ajánljuk és vásároljuk.